

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN 2023-962

22.12.2023

Trafikksforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Vilkår for gebyrileggelse – ikke bruk – dispensasjon – helse – opphør av forsikring grunnet manglende betaling – avtalegiro med beløpsgrense – lengre utenlandsopphold

Klager ble ilagt gebyr fra og med 16.9.22 til og med 28.12.22. Gebyret ble ilagt etter at klagers forsikring gikk til opphør grunnet manglende betaling. Kjøretøyet ble igjen forsikret den 29.12.22. Klager v/fullmektig påklaget gebyrileggelsen og anførte at han var utsatt for en bilulykke den 4.3.22 hvor han pådro seg skader. Han dro derfor til hjemlandet sitt rundt 22.6.22 for å motta behandling for skadene. Da premiebeløpet på forsikringen økte, ble betalingen stoppet i banken grunnet beløpsgrensen på avtalegiroen. Klager hadde ikke tilgang på PC imens han var på sykehuset i hjemlandet. Han betalte restbeløpet til forsikringsforetaket da han kom tilbake til Norge. På grunn av språkvansker var han derfor i den tro at alt var i orden med forsikringen da dette ble betalt. Trafikksforsikringsforeningen kom til at gebyret var korrekt ilagt, og fant ikke grunnlag for å ettergi hele eller deler av gebyrileggelsen. Foreningen mente det var ens eget ansvar å undersøke om betalingen hadde blitt trukket automatisk med avtalegiro. Videre mente foreningen at det ikke var dokumentert at det var den helsemessige tilstanden som hadde ført til forsikringens opphør, men det at klager oppholdt seg i hjemlandet. Foretaket anførte i den forbindelse at utenlandsopphold ikke fritar klager fra sitt ansvar og sine plikter. Nemnda kom til at gebyret var korrekt ilagt og at det ikke var grunnlag for dispensasjon for gebyret.

Saksfremstilling

Saken gjelder illeggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17 a.

Ifølge TFFAuto var klagers kjøretøy forsikret frem til 15.9.22, da forsikringen gikk til opphør grunnet manglende betaling. Kjøretøyet ble igjen forsikret den 29.12.22.

Forsikringsforetaket la inn opplysninger om at kjøretøyet var uforsikret den 16.9.22, og Trafikksforsikringsforeningen varslet klager elektronisk samme dag.

Trafikksforsikringsforeningen ila klager et gebyr for uforsikret kjøretøy den 19.9.22 per post. Den totale gebyrperioden var fra og med 16.9.22 til og med 28.12.22.

Klagers fullmektig påklaget gebyret på vegne av klager den 3.5.23. I klagen ble det redegjort for at klager snakker meget dårlig norsk og engelsk. Klager var i en bilulykke den 4.3.22 og pådro seg skader i forbindelse med ulykken. Han dro til hjemlandet sitt rundt 22.6.22 for å motta behandling for skadene der. Klager returnerte til Norge den 20.12.22.

Videre ble det forklart at klager ikke hadde tilgang på PC imens han var på sykehusopphold i hjemlandet. Det er informert om at klagers mor, som ikke snakker norsk eller engelsk, skulle ta seg klagers økonomiske forpliktelser imens klager var i hjemlandet.

Da klager kom hjem igjen, oppdaget han inkassobrev fra forsikringsforetaket på kr 2572,23. Klager betalte denne og trodde at alt da var i orden med forsikringen. Ifølge klagers fullmektig ble han fortalt at det var i orden da han snakket med forsikringsforetaket. Han skjønnte ikke at forsikringen hadde opphørt.

Videre er det forklart at bilen ikke har vært i bruk mens klager var i hjemlandet.

Det er fremlagt dokumentasjon på at klager hadde avtalegiro på fakturaene fra forsikringsforetaket med en beløpsgrense på kr 490. Betalingspremien økte fra kr 448 til kr 577 den 24.5.22. Beløpet oversteg dermed beløpsgrensen, som førte til at betalingen ble stoppet.

Klagers fullmektig har vedlagt kontoutskrift som viser at klager hadde dekning på konto til enhver tid.

Etter å ha mottatt klagen henvendte Trafikkforsikringsforeningen seg til forsikringsforetaket vedrørende forsikringens opphør. Forsikringsforetaket svarte den 8.5.23 og la ved følgende fakturaer som hadde blitt sendt til klager per post:

- Giro pålydende kr 577 utstedt 3.6.22 med betalingsfrist 9.6.22. Opprinnelig trekkdirto 24.5.22.
- Restkrav pålydende kr 6 259 utstedt 28.6.22 med betalingsfrist 1.8.22. Vist til giro av 24.6.22. Allerede innbetalt kr 577.
- Purring pålydende kr 6 294 utstedt 15.8.22 med betalingsfrist 29.8.22. Varsel om at dersom betalingsfristen ikke ble overholdt, ville forsikringen opphøre 15.9.22.
- Inkassovarsel pålydende kr 1 905 utstedt 15.9.22 med betalingsfrist 3.10.22. Informasjon om at forsikringen nå var opphørt, og beløpet gjaldt for den perioden klager hadde hatt forsikring.

Forsikringsforetaket vedla også to SMS-er som ble sendt til klager henholdsvis 15.8.22 og 15.9.22. Av SMS-ene fremgikk følgende:

15.8.22:

Hei (...). Har du glemt oss? Vi kan ikke se å ha mottatt betaling for forsikringen din ennå. Ved betaling senest 29.08.2022 unngår du at forsikringen opphører. Se bort fra meldingen om du allerede har betalt. Ta gjerne kontakt på telefon (...) om du har spørsmål.

Vennlig hilsen Gjensidige

15.9.22:

Hei (...). Forsikringen din med forsikringsnummer 90419851 ble dessverre stoppet på grunn av manglende betaling. Kontakt oss på (...) for å finne en løsning og unngå inkasso før 03.10.2022.

Vennlig hilsen Gjensidige

Når det gjelder sykehusoppholdet har klager fremlagt legeerklæring fra 23.8.22 hvor det fremgikk at han ble diagnostisert med multiple kompresjoner i ryggraden. Videre ble det vedlagt legeerklæring fra 13.6.23. Legen bekreftet at klager ble utsatt for en bilulykke mars 2022, og at han etter dette tidspunkt har vært til behandling og oppfølging ved spesialhelse og fysioterapi. Legen skrev videre at klager har vært på langreise til hjemlandet sitt fra juni 2022 til desember 2022 hvor han gjennomgikk dokumentert behandling ved sykehus og oppfølging hos fysioterapi for sine somatiske plager.

Som en følge av dette kunne ikke klager, ifølge legen, følge opp sine økonomiske forpliktelser i Norge i perioden han var borteist.

Trafikkforsikringsforeningen skrev vurdering i saken den 23.6.23. Klager fikk ikke medhold, og saken ble overført til Finansklagenemnda for ny vurdering.

Klagen ble opprettholdt den 15.8.23.

Klager avviser at det er grunnlag for å ilegge ham gebyr ettersom bilen ikke var i bruk i gebyrperioden. Videre anfører klager at gebyret må ettergis ettersom han var i hjemlandet sitt for behandling på sykehus etter en bilulykke 4.3.22. Imens han var på sykehuset hadde han ikke tilgang på PC, og fikk derfor ikke ordnet opp i forholdene. Han var heller ikke klar over at forsikringen hadde gått til opphør eller gebyrene fra Trafikksforsikringsforeningen. Videre anføres det at forsikringen gikk til opphør på grunn av at betalingen ble stoppet av banken da den økte betalingspremien oversteg beløpsgrensen på avtalegiroen. Videre snakker klager dårlig norsk og engelsk, og trodde derfor forsikringen var i orden da han betalte restkravet da han kom tilbake til Norge. Klagers mor som skulle ta seg av ting imens han var i hjemlandet, snakker også dårlig norsk og engelsk. I forbindelse med krav om nemndsbehandling anføres det videre at det er dokumentert gjennom legeerklæring at klager ble alvorlig skadet i bilulykken. Videre at forsikringsforetaket satt opp premiebeløpet på forsikringen uten å gi ham beskjed.

Trafikksforsikringsforeningen opprettholder gebyrileggelsen og anfører at betalingsmislighold som utgangspunkt vil regnes som et forhold innenfor forsikringstakerens kontroll. Enhver plikter å sørge for at man har oversikt over egen økonomi, som også innebærer at man må undersøke om en betaling har blitt trukket automatisk med avtalegiro eller ikke. Videre anfører Trafikksforsikringsforeningen at det at en motorvogn ikke er i bruk fritar ikke eieren fra forsikringsplikten. Trafikksforsikringsforeningen anfører at det ikke fremgår av legeerklæringen at det er den helsemessige tilstanden som er årsaken til at klager ikke har kunnet følge opp sine forpliktelser. Avslutningsvis anfører Trafikksforsikringsforeningen at det at klager befant seg i hjemlandet ikke fritar ham fra sitt ansvar og sine plikter.

Sekretariatets konklusjon: Sekretariatet fant ikke grunnlag for å gi klager medhold. Fra sekretariatets avgjørelse hitsettes:

Vilkårene for ileggelse av gebyr

Etter bilansvarslova § 15 første punktum skal alle registreringspliktige kjøretøy være forsikret. Dersom forsikringsplikten ikke overholdes, skal Trafikksforsikringsforeningen ilegge eieren av kjøretøyet et gebyr, se bilansvarsloven § 17a. Gebyret skal ilegges på bakgrunn av antall døgn kjøretøyet har vært uforsikret, se forskrift om gebyr for uforsikret motorvogn mv. §§ 4 og 5. Det fremgår av TFFAuto at kjøretøyet var uforsikret fra og med 16.9.22, frem til kjøretøyet igjen ble forsikret den 29.12.22.

Klager anfører at kjøretøyet ikke har vært i bruk imens han var i [hjemlandet], herunder i gebyrperioden.

Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) har blant annet i avgjørelse **FinKN 2022-265** lagt til grunn at plikten til å forsikre kjøretøy etter bilansvarslova § 15 første punktum er knyttet til registreringsreglene. Det gjelder etter denne bestemmelsen forsikringsplikt for motorvogn som er registrert, skulle vært registrert eller hatt kjennemerke etter vegtrafikkloven. Forsikringsplikten opphører først ved avregistrering eller vraking.

Det er slått fast i nemndspraksis fra Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) at det ikke er av betydning for forsikringsplikten for registrerte kjøretøy hvorvidt kjøretøyet er i bruk eller ikke, se blant annet avgjørelse **FinKN 2019-754**. Slike forhold er utenfor myndighetenes kontroll, med andre ord har ikke Statens vegvesen mulighet til å vite når et kjøretøy ikke er i bruk.

Det har derfor ingen betydning for gebyrileggelsen at kjøretøyet ikke var i bruk. På bakgrunn av denne vurderingen er sekretariatet av den oppfatning at det var grunnlag for å ilegge klager gebyr.

Varsel og korrekt ileggelse av gebyr

Når et kjøretøy opphører å være forsikret, følger det av forskrift om gebyr for uforsikret motorvogn mv. § 6 at:

Trafikksforsikringsforeningen skal varsle siste forsikringstaker av uforsikret motorvogn elektronisk (sms eller e-post) så snart det fremgår av TFFAuto at den er uforsikret, såfremt informasjon om mobiltelefonnummer eller e-postadresse er tilgjengelig for Trafikksforsikringsforeningen.

Trafikksforsikringsforeningen varslet klager elektronisk den 16.9.22 etter å ha blitt informert av forsikringsselskapet om at forsikringen var gått til opphør.

Videre følger det av § 7 at:

Når det fremgår av TFFAuto at den ansvarlige etter bilansvarslova ikke har sørget for at motorvogn er lovlig forsikret, skal Trafikksforsikringsforeningen etter at den gebyrpliktige er varslet etter § 6, ilegge gebyr etter denne forskriften

Trafikksforsikringsforeningen sendte klager gebyrkravet den 19.9.22 per post.

Slik saken er opplyst, var klager i [hjemlandet] da Trafikksforsikringsforeningen sendte ham gebyrkravet. Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) har imidlertid i avgjørelse **FinKN 2019-085** lagt til grunn at det ikke er et krav at brevet har kommet til klagers kunnskap, og er tilstrekkelig at det er sannsynlig at brevet har kommet til korrekt adresse. Det er utenfor Trafikksforsikringsforeningens kontroll om klager faktisk har lest brevene.

Klager er varslet og ilagt gebyr i henhold til gebyrforskriften §§ 6 og 7.

Vilkårene for helt eller delvis ettergivelse av gebyret

Ettersom vilkårene for å ilegge gebyr er oppfylt, blir det et spørsmål om det er grunnlag for likevel å ettergi eller redusere gebyret.

Etter bilansvarslova § 17a annet ledd, jf. gebyrforskriften § 9 kan gebyret ettergis helt eller delvis. Ettergivelse kan skje dersom unnlatelsen av å tegne ansvarsforsikring må regnes som "unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll".

Finansdepartementet sendte 30.11.16 ut et høringsnotat med forslag til endringer i bilansvarslova og forskrift om trafiktrygd. I høringsnotatet var dispensasjonsregelen kun tenkt tatt inn i forskriften § 9. Om denne skrev departementet på side 23 følgende:

TFF kan etter forskriftsforslaget § 9 dispensere fra mulktplikten i særlige tilfeller. Det må forventes at TFF praktiserer fullmakten strengt, og at det i praktiseringen ses hen til likebehandlingshensyn og presedens.

I forarbeidene til bestemmelsen (Prop. 1 LS (2017-2018) side 202) uttaler Finansdepartementet blant annet følgende om dispensasjonsregelen:

Den forsikringspliktige vil i forhold til gebyret og forsikringsplikten være ansvarlig for alle forhold innenfor sin "kontrollsfære", uavhengig av om vedkommende kan bebreides for disse forholdene. Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utenfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren.

Forsikringsselskapenes døgnåpne tilbud innebærer at det normalt kan tegnes forsikring når som helst.

Klager anfører at forsikringen gikk til opphør på grunn av at betalingen ble stoppet av banken da den økte betalingspremien oversteg beløpsgrensen som var satt på AvtaleGiroen.

Når det gjelder manglende forsikring på kjøretøy, har Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) i flere avgjørelser lagt til grunn at det skal svært mye til for å gi dispensasjon for de tilfeller hvor en forsikring har gått til opphør på grunn av manglende betaling. Dette fordi enhver selv har ansvar for å betale sine forpliktelser etter hvert som de forfaller.

Det er på det rene at forsikringspremien ikke ble innbetalt i henhold til kravet om forsikringspremie. Det dreier seg altså om et mislighold av plikten til å betale en forpliktelse som klager hadde påtatt seg, og dette vil som utgangspunkt anses som et forhold innenfor klagers kontrollsfære, se blant annet Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) avgjørelse **FinKN 2023-13**.

Slik sekretariatet forstår faktum, økte betalingspremien fra kr 448 til kr 577 i mai 2022. Betalingen blir trukket automatisk hver måned gjennom AvtaleGiro. Det fremgår av fremlagte dokumenter i saken at beløpsgrensen var satt til kr 490, og betalingen ble derfor stoppet av banken. Det er imidlertid slik at det er klager selv som har ansvaret for at beløpsgrensen er satt høy nok for eventuelle prisendringer. Det er han selv som må endre denne beløpsgrensen i banken, eller så kunne han kontaktet banken for å få hjelp til å ordne dette. Vi ser

også at forsikringsforetaket har sendt ham faktura per post også før han dro til [hjemlandet] 22.6.22, samt påminnelse på SMS, slik at han kunne få ordnet med dette. Sekretariatet kan derfor ikke se at det er utenfor klagers kontroll at forsikringen gikk til opphør.

I forlengelsen av dette anfører klager at på grunn av språkvansker oppstod det en misforståelse med forsikringsforetaket. Da han kontaktet forsikringsforetaket, forstod han det slik at alt var i orden da han betalte restkravet. Også moren som skulle ta seg av ting imens han var i [hjemlandet] snakker verken norsk eller engelsk.

Når det gjelder misforståelser grunnet språkutfordringer har nemnda i avgjørelse **FinKN 2021-684** lagt til grunn at språkutfordringer ikke er en unnskyldningsgrunn for at man ikke har ivarett sine forpliktelser. Både i SMS fra forsikringsforetaket og SMS fra Trafikksforsikringsforeningen stod det at forsikringen hadde gått til opphør. Dette stod også på inkassovarselet som klager oppdaget da han kom tilbake fra [hjemlandet]. Videre stod det at betalingen gjaldt for den perioden han hadde hatt forsikring, og var dermed ikke en betaling for videre forsikring. Dersom det var uklart for klager hva som fremgikk av SMS-ene og inkassovarselet kunne han henvendt seg til en tolk eller brukt oversettelsesprogram på internett.

Videre har nemnda uttalt følgende i avgjørelse **FinKN 2022-837** hva gjelder rettsvillfarelse:

Rettsvillfarelse, uvitenhet om reglenes forekomst eller feilaktig forståelse av gjeldende regelverk, er ikke, slik nemnda tidligere har redegjort for, utelukket som dispensasjonsgrunn, men det skal svært mye til. Begrunnelsen er at det er den enkelte borgers plikt å sette seg inn i reglene som gjelder på det området man ønsker å bevege seg inn på, og man må i utstrakt grad ta ansvaret for egen forståelse eller misforståelse av reglene.

I foreliggende sak har klager imidlertid vært klar over reglene for gebyrordningen, men har misforstått vedrørende betaling av det resterende beløpet og vært i den tro om at forsikringen var i orden da dette ble betalt. Det foreligger dermed en faktisk villfarelse. Sekretariatet er likevel av den oppfatning at slik som ved rettsvillfarelse, må man i utstrakt grad ta ansvaret for egen forståelse eller misforståelse av de faktiske forhold. Vi mener derfor at misforståelse vedrørende forsikringen på grunn av språkutfordringer ikke kan anses som et unnskyldelig forhold utenfor klagers kontroll.

Klager anfører at han var i en bilulykke den 4.3.22, og gjennomgikk behandling på sykehus og oppfølging hos fysioterapeut både i Norge og [hjemlandet].

Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) har i flere avgjørelser tatt stilling til helsesituasjon som dispensasjonsgrunn. I avgjørelsen **FinKN 2020-514** la nemnda til grunn at terskelen for at helseutfordringer skal anses som dispensasjonsgrunn må man være "helt ute av stand" til å foreta de nødvendige handlingene, og det må gjelde hele gebyrperioden. I avgjørelse **FinKN 2023-483** uttalte nemnda følgende:

Slik flertallet forstår dette, uttaler legen at klagers fokus på de økonomiske forpliktelsene kan ha blitt midlertidig svekket i den angitte perioden. Erklæringen kan ikke forstås som om han i perioden helt manglet evne til å ivareta sine forpliktelser.

Med andre ord er terskelen høy for at helsemessige årsaker skal gi grunnlag for dispensasjon. Det fremgår av vedlagte legeerklæringer og øvrig informasjon i saken at klager var i en bilulykke i mars 2022 som førte til at klager har blitt 50 % ufør. Han har trengt oppfølging på sykehus og hos fysioterapeut. Han dro imidlertid til [hjemlandet] for å få den behandlingen han trengte. Av legeerklæringen fremgår det at som konsekvens av dette kunne han ikke følge opp sine økonomiske forpliktelser. Det er imidlertid ikke tilstrekkelig dokumentert hvordan klagers helsetilstand var i gebyrperioden, og hvordan han i den konkrete perioden på grunn av sykdommen var hindret i å ivareta sine forpliktelser. Sekretariatet kan derfor ikke se det er dokumentert at klager gjennom hele gebyrperioden har vært "helt ute av stand" til å enten forsikre eller avregistrere kjøretøyet.

Videre anfører klager at han ikke fikk ordnet med forholdene imens han var i [hjemlandet], og han hadde ikke tilgang på PC imens han var der.

Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr) har blant annet lagt vekt på om klager hadde handlingsalternativer, jf. **FinKN 2023-14**. Når det gjelder lengre utenlandsopphold, har nemnda i avgjørelse **FinKN 2022-939** uttalt følgende:

Et planlagt utenlandsopphold krever, i forhold til muligheten for dispensasjon, at man innretter seg slik at løpende, økonomiske forpliktelser som for eksempel husleie, strøm, telefon og forsikring blir betalt til forfall mens man er borte. I dag kan man selv håndtere dette ved avtale med egen bank eller

via egen mobiltelefon eller PC fra utlandet. Klager hadde egen mobiltelefon og tilgang til PC mens han var bortreist. Han kunne uansett dette sørget for fysisk bistand til slike ting fra familie, venner eller andre. Disse valgmulighetene viser, slik nemnda ser det, at klager – uavhengig av hvor langt utenlandsoppholdet faktisk ble – hadde gode muligheter for å unngå mislighold av sine betalingsforpliktelser, og det er da ikke adgang til å gi dispensasjon.

Klagers opphold i [hjemlandet] fremstår ikke som uventet. Som nevnt kunne klager på forhånd økt beløpsgrensen på AvtaleGiroen for eventuelle prisendringer, eventuelt bedt banken om hjelp til å gjøre det. På AvtaleGiro sine hjemmesider anbefales det å sette beløpet dobbelt så høyt som beløpet på fakturaen for å sikre at betalingen ikke blir avvist. Dersom dette ble gjort ville forsikringen i første omgang ikke gått til opphør.

Da klager var i [hjemlandet] fikk han SMS fra forsikringsforetaket den 15.8.22 hvor det ble informert om manglende betaling, og varsel om at forsikringen ville opphøre den 15.9.22 dersom fakturaen ikke ble betalt. Klager fikk igjen SMS den 15.9.22 om at forsikringen hadde gått til opphør, og at klager kunne kontakte forsikringsforetaket for å ordne med forholdene. Dette ga klager gode muligheter til å agere selv om han befant seg i [hjemlandet], og hadde dermed mulighet til å ordne med forholdene. Dette kunne ordnes fra mobilen, og er derfor ikke av betydning at klager ikke hadde tilgang på PC. Som nemnda også har nevnt, kunne klager sørget for fysisk bistand fra noen som hadde anledning til å ordne med fakturaer og slike ting imens han var borte.

Ettersom klager hadde flere handlingsalternativer for å unngå å bli ilagt gebyr, anser sekretariatet bruddet på forsikringsplikten som innenfor klagers kontrollsfære.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Nemnda har vurdert saken på bakgrunn av de fremlagte dokumenter og er kommet til at gebyret er korrekt ilagt, og at det heller ikke er grunnlag for å gi verken hel eller delvis dispensasjon.

Nemnda kan i det alt vesentlige slutte seg til den grundige begrunnelse som er gitt av sekretariatet slik det fremgår ovenfor. Dette gjelder både vurderingen av de faktiske omstendigheter, rettsreglene og nemndas tidligere avgjørelser.

Foranlediget av ønsket om behandling i nemnd bemerkes følgende:

Det sentrale spørsmål i saken slik den står for nemnda, er om det bør gis hel eller delvis dispensasjon for gebyrperioden fra og med 16.9.22 til og med 28.12.22.

Det generelle, rettslige utgangspunkt er at det ikke kan gis dispensasjon dersom kjøretøyets eier kunne unngått gebyret ved å innrette seg annerledes. Vurderingen av om han eller hun kunne det er objektiv. Gebyr vil med andre ord kunne ilegges også når eieren er lite eller intet å bebreide.

Kontoret for Fri rettshjelp har i sin begrunnelse for klagen vist til at Det er på det rene at klienten befant seg i Litauen for behandling på sykehus etter bilulykke 4.3.2022. På sykehuset var [klagers navn] forhindret i å føre tilsyn med at bilforsikringen ble betalt.

Nemnda forstår dette slik at den som har skrevet klagen, har oppfattet klager slik at bilulykken inntraff i Litauen, og at klager så ble innlagt på sykehus der og derfor ble forhindret fra å betale forsikringspremien.

Dette er, slik nemnda forstår saksopplysningene, ikke riktig, idet ulykken inntraff i Norge hvorefter klager fikk helsehjelp her, i det vesentlige utenfor sykehus. Først 22.6.22 dro han til Litauen og fikk planlagt behandling på sykehus der.

Videre er det i klagen anført at hans forsikringsselskap "satt opp premien i en kritisk periode for [klagers navn] uten å gi ham beskjed." Dette er også i strid med de faktiske opplysningene i saken, idet klagers forsikringsselskap i brev 19.4.22 sendte ham en betalingsoversikt for ny avtaleperiode med første forfall 24.5.22 og siste termin 24.4.23. Det fremgår av oversikten at terminbeløpet ved første forfall i den nye perioden var kr 577, mens de øvrige terminbeløpene var kr 569. Klager har

selv i e-post 12.7.23 bekreftet at han mottok betalingsoversikten.

Klagers fullmektig som leier ut husvære til klager og hans familie, har anført at klager hele tiden har hatt dekning på konto for betaling av forsikringspremien, men at det er bankens mangelfulle varsling som førte til misligholdet.

Som nevnt, mottok klager allerede i april 2022 en betalingsoversikt som viste terminbeløp som var høyere enn den øverste grensen som han selv hadde lagt inn på sin konto. Klager burde allerede da kontaktet banken sin og forhøyet beløpsgrensen. Det gjorde han ikke. Beløpet på kr 577 som forfalt til betaling 24.5.22, ble derfor ikke betalt. Dette ble han varslet om i brev 3.6.22. Han ble i brevet orientert om at forsikringsselskapet hadde forsøkt å belaste kontoen hans for det varslede beløp, men at det ikke hadde latt seg gjennomføre. Han fikk frist til 9.6.22 med å betale beløpet, men betalte ikke innen fristen. Beløpet ble først betalt 27.6.22, altså etter at klager hadde reist ut av Norge for å få behandling på sykehus.

Oppsummert innebærer dette at klager i god tid var informert om høyere terminbeløp, men unnlot å foreta seg noe til tross for at han på denne tiden befant seg i Norge og i det vesentlige utenfor sykehus. Videre at han heller ikke reagerte tidsnok da han fikk konkret, skriftlig varsel om manglende betaling av første termin, og fortsatt hadde mulighet for å ordne opp i god tid før han reiste ut av landet. Under slike omstendigheter er det ikke grunnlag for å dispensere fra hele det ilagte gebyret.

Det er heller ikke opplysninger i saken som gir holdepunkter for at det er rom for dispensasjon for deler av gebyrperioden. For det første viser opplysningene at to beløp ble betalt også etter utreisen, nemlig det allerede nevnte beløp på kr 577 den 27.6.22 og senere et beløp på kr 448 før purringen 15.8.22. For det andre ble han varslet av forsikringsselskapet om de oppståtte problemer i SMS 15.8.22 og 15.9.22, og endelig ble han varslet av Trafikksforsikringsforeningen både i e-post og med SMS 16.9.22 om at gebyr var begynt å løpe, alt uten at han foretok seg noe som var egnet til å hindre eller i alle fall redusere gebyrperioden.

Nemnda er etter dette kommet til at det ikke er grunnlag for å gi dispensasjon, verken helt eller delvis, og at klager derfor plikter å betale det ilagte gebyret.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Trafikksforsikringsforeningen gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Berit Aamodt (forbrukerrepresentant)